

„Jässä auüstada ja tänada, et Temma
„mind aitnud ja veel aitab ausaste ja roe-
„moga fölblikko tööd tegema!”

Nenda öppetas Hans sann: ja, ja nenda
teggi temma ka isse. Se olli se keige par-
rasem öppetus. Hans olli kange tömees
ja igga tallorahva töö peale wäggä oßaw.
Temma teggi ka seppist parreminne kui üks-
ki teine ümberkando. Temma joud kül ei
annud omimale seppa padda ja keik seppa
paia riusto murretseda, agga tedda palluti
külladesse felle töle. Enne kui lapsed föl-
basid moisa töle sata, ei olnud temimal paljo
aega väljast tööd otsida, sest kolm pāwa
piddi moisas käima, ja omma maad vdt-
sid ka heaste aega árra, et pöollo harrimisse,
heina ja leikusse aial muud tööd mitmes
nåddalaas ei sanud käitte vdtta; sest Ewa
piddi maia ja laste járrele watama, agga
tüddruko ei joudnud piddada. Kesk siis
pool wäggise tedda püüdsid ennesele rutto

töle, need piddid isse rauda, ja süssi, ja
riisto murretsema, ja omma lomaga temma
påwad moisa tegema, sest Hans ei usknud
omma hobbose mitte mōera orja kätte;
temma teädis, et nisuggused ei kanna diget
hoolt eest; agga temma töö waewa maksid
rahwas temimale pealegi pole filmitto ruk-
kit ehk kuus leisiklit heino pāwa peale.
Sedda faupa teggid rahwas hea metega,
sest et Hanso töö olli wäggä aus ja sellerär-
rast hopis halvem kui teiste seppade töö;
elli ka sel aial willi halva hinna al, ja
teistel Lätimma walla perremeeestel ollid
head ja sured wilja ja heinamaad, et
nemmad, kes rikkusse läksid uhfeks, (ja,
kuida ikka taotab olla, ka laisaks) et
nemmad sedda ei painud suurt tähhele,
mis Killarile maksid, kes seddawissi nåd-
dala aegus tenis wakfa rukkit ja üht-
last teggi kahhe nåddala pāwad moisa.
Sai temma seppa töö ka pea moisa wan-